

VR 14.04.23 - CONCERTZAAL

B'ROCK ORCHESTRA

MAXIM EMELYANYCHEV, DIRIGENT

VILDE FRANG, VIOOL

Double Debut

CULTUURCENTRUM HASSELT, Kunstlaan 5, B-3500 Hasselt

CCHA.BE

VR 14.04.23 - CONCERTZAAL

B'ROCK ORCHESTRA

MAXIM EMELYANYCHEV, DIRIGENT

VILDE FRANG, VIOOL

Double Debut

samenstelling programmaboek: Riet Jaeken

PROGRAMMA

Pavel Karmanov ¹⁹⁷⁰, *GreenDNK*

Robert Schumann ¹⁸¹⁰⁻¹⁸⁵⁶, *Vioolconcerto in re klein, WoO 23*

In krachtig, niet te snel tempo

Langzaam

Levendig, doch niet te snel

Pauze

Alfred Schnittke ¹⁹³⁴⁻¹⁹⁹⁸, *Suite im Alten Styl (arr. Spivakov & Maxim Emelyanychev)*

Pastorale (Moderato)

Ballet (Allegro)

Menuet

Fuga (Allegro)

Pantomime (Andantino)

Joseph Haydn ¹⁷³²⁻¹⁸⁰⁹, *Symfonie nr. 103 in mib groot, Hob. I:103 "met de paukenroffel"*

Adagio - Allegro con spirito

Andante più tosto allegretto

Menuetto

Finale: Allegro con spirito

ACHTERGRONDINFORMATIE BIJ HET PROGRAMMA

Pavel Karmanov, GreenDNK

Deze concertavond wordt geopend met het stuk "GreenDNK" van Pavel Karmanov, dat een eerbetoon is aan de Oekraïense violiste Tatjana Grindenko (= GreenDNK). Zij richtte samen met Alexei Lubimov het eerste barokorkest in de Sovjet-Unie op en gaf tegelijkertijd met haar eerste echtgenoot (Gidon Kremer) de opdracht en de première voor onder meer het *Dubbelconcert* van Schnittke. Zij is dus een schakel tussen oude en nieuwe muziek in dit programma. Pavel Karmanov, geboren in 1970, is een componist en een Russische rockmuzikant. Karmanov maakte kennis met muziek door zijn moeder, een pianiste. Op vijfjarige leeftijd schreef hij zijn eerste composities in Novosibirsk.

Schumann, vioolconcerto

Je zou het muzikale oordeel van violist Joseph Joachim en echtgenote Clara Schumann graag ernstig nemen, maar toen Robert Schumann in 1856 overleed en over zijn nalatenschap moest worden beslist, kwamen ze tot een merkwaardig besluit, namelijk dat een van Schumanns laatste werken, een zeker concert voor viool en orkest, maar beter in een la kon verdwijnen in plaats van uitgegeven te worden. Was de partituur niet een pijnlijk toonbeeld van een verwarde geest, het allerlaatste orkestwerk van een componist die niet lang daarna in de Rijn was gesprongen en in een gesticht was beland?

Gelukkig werd de partituur nog ruim vóór Schumanns honderdste sterfdag weer uit de bibliotheek bevrijd. In 1933 kreeg de spiritueel aangelegde violiste Jelly d'Arányi "een visioen" waarin haar achteroom Joseph Joachim haar opdroeg om het 'vergeten' vioolconcert van Schumann te vinden. Het leidde tot de nodige commotie en de uiteindelijke publicatie van het werk in 1937. Maar nog was de lijdensweg niet voorbij. De in de Verenigde Staten woonachtige violist Yehudi Menuhin had van uitgeverij Schott de rechten voor de première gekregen, maar de Reichsmusikkammer besloot dat een eerste uitvoering moest worden uitgevoerd in

Berlijn door een niet-joodse violist. De eer viel te beurt aan Georg Kulenkampff, die echter zijn vriend Paul Hindemith vroeg om de solopartij aan te passen. Hindemith transponeerde enkele laaggelegen passages, voegde trillers toe en maakte van het vioolconcert een conventioneel romantisch werk dat Schumann ook bij zijn volle verstand nooit zou hebben geschreven. De eerste uitvoering in 1937, nota bene op een nazipropaganda-avond in aanwezigheid van Goebbels, als 'Duits' surrogaat voor Mendelssohns 'Joodse' concerto. De echte, en terechte, renaissance kwam pas in de jaren zeventig.

Debuut: Vilde Frang voert het vioolconcerto van Schumann uit op barokviool, voor haar de eerste keer.

Alfred Schnittke

Schnittke's componeerstijl was aanvankelijk avant-gardistisch en sterk beïnvloed door uit het Westen overgewaaide compositietechnieken als serialisme en aleatoriek. Zoals velen van zijn generatie zou Schnittke deze stijl op den duur als onbevredigend gaan ervaren. Als reactie ontwikkelde hij daarom in de vroege jaren zeventig een nieuwe stijl, die door hemzelf polystylisme werd genoemd. Deze stijl, die beïnvloed was door het werk van componisten als Charles Ives, Luciano Berio en Bernd Alois Zimmermann, maar ook bijvoorbeeld Gustav Mahler, wordt gekenmerkt door het al dan niet op parodistische wijze combineren van verschillende muzikale stijlen uit verschillende muzikale tijdvakken; sommigen zien hierin een muzikale uiting van het postmodernisme.

Van overheidswege werd het Schnittke doorgaans zeer moeilijk gemaakt. Hoewel de sovjetoverheid in de jaren zestig en zeventig minder streng was jegens kunstenaars dan onder Stalin het geval was geweest, werden als "avant-gardistisch" of "westers" geboekstaafde werken toch met de nodige argwaan bekeken. Uitvoeringen van zijn werk werden daarom dikwijls gedwarsboomd, en in de praktijk was Schnittke gedwongen met het schrijven van filmmuziek in zijn levensonderhoud te voorzien. In 1990 vestigde Schnittke zich met zijn familie in Hamburg.

Mede dankzij de inspanningen van de violist Gidon Kremer is Schnittke uitgegroeid tot een van de meest uitgevoerde componisten van de tweede helft van de twintigste eeuw.

Suite in de oude stijl (1977)

Al tijdens zijn opleiding kreeg Schnittke een ongedwongen verhouding tot oudere muziek die hem onderscheidde van de strenge avant-garde van het Westen: "*Voor mij betekende muziekgeschiedenis niet iets sombers uit het verleden, maar het was iets levends.*" De Suite in de oude stijl getuigt van de fascinatie die bijvoorbeeld de barokmuziek op hem uitoefende.

Dit stuk, gepubliceerd in 1977, is een opeenvolging van gestileerde barokdansen naar het voorbeeld van Stravinsky's *Pulcinella*. Stravinsky's toevlucht tot vermeende thema's van Pergolesi verandert hier in een ironisch spel van stijlkopie en pseudo-quotatie. De sonate is dus een uiterst plezierig en tegelijkertijd uiterst melodieuze panorama voor wie de stijl kent.

Het begint met een pastorale in het ritme van een Siciliano, die rechtstreeks verwijst naar het model van *Pulcinella*. Dit wordt gevolgd door een balletachtige bourrée die in een van Händels pianosuites zou kunnen voorkomen, terwijl het menuet de harmonieën van Bach imiteert. Ook de fuga streeft natuurlijk naar Bachs model.

De ogenschijnlijke stilistische kopie verandert soepel in iets dubbelzinnigs; de ruimte van de muziekgeschiedenis opent zich voorbij de barok in een voor Schnittke typische "tijdspiraal". Zo muteert de afsluitende pantomime onverwacht van een Scarlatti-imitatie in een Schubertiaanse Ländler, om te eindigen met een gevoelige verstoring van de rococo-idylle.

Haydn, Symfonie nr. 103

Joseph Haydn ging in 1791 naar Londen waar hij als een beroemdheid werd onthaald. Er werd hem door de universiteit van Oxford een eredoctoraat overhandigd. Als tegenprestatie componeerde Haydn zijn *Symfonie nr. 92, de Oxfordsymfonie*. Tussen 1791 en 1795

componeerde hij 12 symfonieën, die de geschiedenis ingegaan zijn als de *Londense symfonieën*. In de lente van het jaar 1795 ging het werk in première in het Kings Theatre te Londen.

Symfonie 103 uit 1795 heeft als bijnaam "*Symfonie met de paukenroffel*". Het is de op een na laatste symfonie die de componist schreef. Haydn toont zich hier op z'n indrukwekkendst. De langzame inleiding wordt geopend met een lange paukenroffel waarna fagotten, cello's en contrabassen vanuit de diepte met hun thema komen. Deze dreigende thema-inzet in het lage register veroorzaakt een soort klank die pas in de negentiende eeuw ingeburgerd raakte. Voor de laat achttiende-eeuwse luisteraar moet het zeer vernieuwend geklonken hebben.

Jarenlang leverde Haydn strijd met het componeren van symfonieën en strijkkwartetten. Als een ambachtsman zat hij dagelijks te zoeken naar de juiste methode en de juiste vorm voor deze nieuwe compositievormen. Niet voor niets wordt hij de 'vader' van de symfonie en het strijkkwartet genoemd.

BIOGRAFIEËN

Vilde Frang

Vilde Frang speelt viool sinds haar vierde en kreeg les aan het Barrat Due Musikk institutt in Oslo. Toen ze tien was debuteerde ze als solist bij het Noors Radio Orkest, een jaar later was ze voor het eerst te beluisteren met het Bergen Filharmonisch Orkest. Niet lang daarna nodigde Mariss Jansons haar uit voor een optreden met het Oslo Filharmonisch Orkest. Vilde Frang studeerde bij Kolja Blacher en Ana Chumachenco; Mitsuko Uchida en Anne-Sophie Mutter waren belangrijke mentoren. In 2012 won ze de Credit Suisse Young Artists Award.

Vilde Frang © Marco Borggreve

De Noorse violiste was te gast bij bekende gezelschappen als de Wiener en de Berliner Philharmoniker, het London Philharmonic Orchestra, het Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks in München en de grote orkesten van Chicago, Los Angeles, Sydney en Tokio. Ze werkte met dirigenten als Bernard Haitink, Valery Gergiev en Simon Rattle. In april 2018 debuteerde ze bij het Concertgebouworkest met Mozarts *Vijfde vioolconcert, KV 219* onder leiding van Trevor Pinnock.

In kamermuziekverband deelde Vilde Frang het podium met artiesten als Yuri Bashmet, Sol Gabetta, Leif Ove Andsnes en Janine Jansen. In zowel 2011 als 2012 kreeg ze een Edison. Voor haar opname van vioolconcerten van Korngold en Britten kreeg ze in 2016 een Gramophone Award.

In het seizoen 2022-23 zal Vilde terugkeren bij het Cleveland Orchestra, Concertgebouworkest, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin en London Symphony Orchestra. Vilde gaat ook op tournee met onder meer het Rundfunk Sinfonieorchester Berlin, Budapest Festival Orchestra, SWR Symphonieorchester met Teodor Currentzis en het City of Birmingham Symphony Orchestra met Mirga Gražinytė-Tyla. Dit seizoen is Vilde ook Artist-in-Residence bij de Wiener Symphoniker, met optredens in zowel de Wiener Musikverein als het Konzerthaus.

Vilde Frang is een exclusieve Warner Classics artieste en haar opnames zijn bekroond met talrijke prijzen, waaronder de Edison Klassiek Award, "Diapason d'Or" door Diapason Magazine, Deutsche Schallplattenpreis, Grand Prix du Disque en twee Gramophone Awards.

Maxim Emelyanychev

"Hij is dynamisch, energiek en opwindend om naar te kijken, opwindend voor zowel musici als publiek." THE GUARDIAN

Maxim Emelyanychev is momenteel chef-dirigent van het Schots kamerorkest. Kort na zijn dirigeerdebuut op 12-jarige leeftijd werd Maxim Emelyanychev uitgenodigd om een groot aantal internationale barok- en symfonieorkesten in Rusland te dirigeren. In 2013 werd hij chef-dirigent van het historisch geïnformeerde orkest Il Pomo d'Oro en chef-dirigent van het Nizhny-Novgorod Soloists Chamber Orchestra.

Internationale samenwerkingen

In 2014 maakte hij een opmerkelijk debuut in Mozarts *Don Giovanni* in het Sevilla Teatro de la Maestranza. Deze veelgeprezen optredens werden snel gevolgd door een reeks symfonische gastoptredens in heel Europa.

In het voorjaar van 2018 leidde een uitnodiging om op het laatste moment het Scottish Chamber Orchestra te dirigeren in Schubert

Symphony no.9 ertoe dat de enthousiaste musici hem benoemden tot hun nieuwe chef-dirigent, met ingang van het najaar van 2019. Bovendien verlengde het Scottish Chamber Orchestra op de allereerste dagen van zijn mandaat als chef-dirigent zijn contract tot 2025.

In het seizoen 2018/19 maakte hij zijn debuut bij de orkesten Antwerpen Symphony, Netherlands Philharmonic, Tokyo Symphony, Royal Philharmonic en Saint-Petersburg Philharmonic. Maxim voegde zich ook bij Il Pomo d'Oro voor een tournee van drie weken door Azië en het Midden-Oosten met Joyce DiDonato. In augustus 2021 werden Maxim en het Scottish Chamber Orchestra uitgenodigd voor de BBC Proms en het Edinburgh International Festival. In 2022 keerden ze terug naar beide festivals. In 2021/22 gingen Maxim en Il Pomo d'Oro samen met Joyce DiDonato op drie verschillende concertreizen, in Europa en de VS, met Haendel Theodora - dat ze in september 2021 voor Warner hebben opgenomen - en Eden, een programma gewijd aan de Natuur.

Andere hoogtepunten van zijn seizoen 2021/22 waren zijn debuut met enkele van de meest prestigieuze internationale orkesten: Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Koninklijk Concertgebouworkest, Rotterdam Philharmonic, Deutsches Symphonie-Orchester, Toronto Symphony, Swedish Radio Symphony Orchestra. Zij omvatten terugkeer naar het Antwerp Symphony Orchestra, het Orchestre National du Capitole de Toulouse, de Royal Liverpool Philharmonic en een Europese tournee met het Scottish Chamber Orchestra, gevolgd door optredens op het Radio-France Montpellier Festival en het Edinburgh International Festival. In 2022/23 toert Maxim met het Scottish Chamber Orchestra door de VS en maakt hij zijn debuut met de Berliner Philharmoniker, Czech Philharmonic, New Japan Philharmonic, Osaka Kansai Philharmonic, Bergen Philharmonic, Münchner Philharmoniker, Finnish Radio Symphony Orchestra, Rotterdam Philharmonic. Hij keert terug naar het Koninklijk Concertgebouworkest, het Deutsche Symphonie-Orchester Berlin, het Orchestra of The Age of Enlightenment en naar het Royal Opera House in Mozarts *The Magic Flute*.

B'Rock Orchestra

B'Rock Orchestra ademt en leeft barok. In haar DNA zitten buikgevoel, bezieling en verbondenheid vervlochten; samen de ruggengraat van een van de meest succesvolle en innovatieve periode-ensembles van dit moment.

Met open blik voor het nieuwe, en oog en oor voor boeiende ontmoetingen gaan ze actieve samenwerkingen aan met gelijkgestemde artiesten – zij die ver voor het kunstenpeloton uit rijden. Waar hun genen en die van deze musici, theatermakers, choreografen of beeldend kunstenaars elkaar kruisen, groeien intrigerende ervaringen voor en met een breed publiek.

Dat publiek is bedreven of benieuwd, deskundige of debutant, en ieder daar tussenin. B'Rock neemt hen mee op een tocht door vijf eeuwen muziek, op instrumenten eigen aan de tijdsperiode, in opera's, oratoria en instrumentale werken. Een zinderende vertolking van een barok meesterwerk of de wereldpremière van een hedendaags werk in een verrassende context: in allebei – en alles tussenin – stoppen ze hart en ziel.

Samen met gelijkgestemde zangers van hun recent opgerichte B'Rock Vocal Consort springen ze met beide voeten in eerder onaangeroerd repertoire.

Het verlangen om zowel het publiek als talentvolle artiesten de hand te reiken, vormt de motor van B'Rock Encounters. Deze reeks zet in op actieve participatie van het publiek, en op de uitwisseling van ervaring, kennis en inzichten.

B'Rock Orchestra laat van zich horen de wereld rond, maar komt echt thuis in Vlaanderen. Hun uitvalsbasis is Gent. Ze zijn een Associated Artist van De Singel en vaste gast bij Opera Ballet Vlaanderen, KASK Conservatorium Gent en Muziektheater Transparant. Ook Concertgebouw Brugge, Muziekcentrum De Bijloke Gent en De Munt/La Monnaie verwelkomen hen geregeld. Dat hun projecten internationaal eveneens weerklank vinden, illustreren regelmatige

passages in het Concertgebouw en het Muziekgebouw Amsterdam, de Kölner Philharmonie, Amare in Den Haag, Le Volcan in Le Havre, en op de Musikfestspiele Potsdam en Musik+ in Innsbruck. Met de Opéra de Rouen bouwden ze intussen een stevig partnerschap uit.

**FLANDERS
TAX
SHELTER**

Deze productie kwam tot stand met de steun van de Tax Shelter maatregel van de Belgische Federale Overheid via Flanders Tax Shelter

MEER KLASSIEKE MUZIEK

---

zo 16 apr 2023 - op locatie

OPERA BALLET VLAANDEREN Tristan und Isolde van Richard Wagner

---

do 20 apr 2023

BRUSSELS PHILHARMONIC & SYLVIA HUANG, VIOL Mozart, vioolconcerto

---

zo 23 apr 2023 - op locatie

GHALIA BENALI, ROMINA LISCHKA & VINCENT NOIRET Call to prayer

---

zo 21 mei 2023 - op locatie

MARCO BEASLEY & FRANCO PAVAN Lieder van passie en wanhoop
